

гава момата плаща глоба отъ 300 — 1000 гроша и ѝ се не дава да се жени нѣколко години, а на момъка, когато ще. Ако момъка я не рачи, тогава той плаща глобата и яде укоритѣ.

Еленско. — Годѣжътъ се разваля много рѣдко. За разгодяване се приказва като за една злина. Толкозъ сж рѣдки въ Елена и по колибитѣ (т. е. малкитѣ села около Елена) „разгодяванията“ или „развръщанията,“ както казватъ, щото за тѣхъ се приказва като за събития. Народа не гледа съ добро око на това и осжжда причинителитѣ му.

Причинитѣ за разгодѣване сж или нѣкой кусури, узнати отпослѣ, или пакъ полакомяването за нѣкое по-добро мѣсто (по-богатъ момъкъ или по-добра мома).

Годежътъ обикновенно се разваля безъ много шумъ. Рѣдко работата стига до владишкий намѣстникъ, който дава писмо *раздѣлно* или „разгодѣжно.“

Обикновенно който е причина на разгодѣването, губи своитѣ подарки и повръща чуждитѣ. Той плаща и глоба.

Азъ съмъ билъ много пкти свидѣтель на производството на разгодѣване въ Пловдивъ, гдѣто съмъ присѣствувалъ въ епархиалний съвѣтъ въ качеството си на членъ — съвѣтникъ. Често пкти отъ околитѣ се явявахъ и повечето пкти момичета, които нещжтъ годеника си.

Единъ пктъ една мома съ баба си и други роднини отъ едно близко село дойде въ Съвѣта съ тѣзи цѣль. По обичаю най-напрѣдъ се прочете прошението на момъка, бивитъ солдатинъ, и добръ и развитъ, съ което прошение той казваше че годеницата му не ще да го вземе, а му държи „аманета.“

— Защо го не щепъ? Пита дѣдо владика. Сакатъ (хромъ) ли е, кьоравъ (слѣпъ) ли е, какъвъ косуръ (недостатъкъ) има?

— Ай така, не щж го, не ми е на сърдцето — отговаря момата.

— Ами когато си го не щѣла защо му си взела аманета (подаркитѣ на годѣжа наедно съ нѣкои сладки работи, дадени отъ момъка).

— Много съмъ му погледвала аманета. Нито съмъ го виждала.

— Ами гдѣ го?

— Тукъ една отъ роднинитѣ ѝ извади чевре съ аманета. Единъ отъ присѣствующитѣ членове го развѣрза и пита момата: кой е ялъ отъ „стафидитѣ“ (сухогроздѣ) на момъ-